

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 2. září 2024 odvolání obžalovaného M. S., narozeného xx, proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 7. února 2024, č. j. 54 T 6/2011–9400, a v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Stanislava Králíka a soudců JUDr. Evy Brázdilové a Mgr. Roberta Pacovského, rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje ohledně obžalovaného M. S. pouze ve výroku o uložení trestu odnětí svobody a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se při nezměněném výroku o vině zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku, znovu rozhoduje tak, že

obžalovaný

M. S.

[datum narození] v [obec], bytem [adresa],

se odsuzuje

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 12 (dvanácti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 18 (osmnácti) měsíců.

V ostatních výrocích zůstává napadený rozsudek beze změn.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 7.2.2024, č. j. 54 T 6/2011–9400 (dále jen napadeným rozsudkem), byl obžalovaný [příjmení] [příjmení] uznán vinným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a), 3 tr. zákoníku.

2. Za tento trestný čin byl uložen obžalovanému podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku a § 58 odst. 1, 4 písm. c) tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců s tím, že podle § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu 18 měsíců, počínaje dnem právní moci rozsudku.

3. Tohoto trestného činu se měl podle skutkových zjištění nalézacího soudu obžalovaný dopustit tím, že (přejato doslova z výroku napadeného rozsudku, včetně případných pravopisných chyb a překlepů)

v době od 21. 11. 2008 do 2. 6. 2009, ve společném úmyslu zkrátit daň z přidané hodnoty a spotřební daň, [jméno] [příjmení], jehož trestní stíhání bylo zastaveno, jako jednatel společnosti PETROLINE spol. s r. o., se samostatně stíhaným [jméno] [příjmení] realizovali prostřednictvím společnosti PETROLINE spol. s r. o., ze zahraničí — členských států EU - od společnosti IS WORLD, s. r. o., IČ 43 833 039, se sídlem Ružová 991/91, Ilava, Slovensko, od polské společnosti BIO-EKO Sp. z o. o., se sídlem Chorzów 41-506, Stalowa 16, Polsko, od polské společnosti DGG ECO Sp. z o. o., se sídlem Ciesle 42, 56-400 Olesnica, Polsko následně se sídlem Wrocław, Sokolnicza 5/60, Polsko a od fyzické osoby [příjmení] [jméno] [příjmení], IČ 44386842, se sídlem L. Štúra 296, Ilava, Slovensko, dovoz minerálních olejů uvedených pod kódem nomenklatury 2710 19 99 v celkovém počtu 2.430.218 litrů, které jsou předmětem daně podle § 45 odst. 3 písm. d) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a následně bez dalších úprav a zdanění tyto neoprávněně distribuovali tuzemským odběratelům jako řádně zdaněnou motorovou naftu, a to prostřednictvím společností PETROLINE spol. s r. o., spol. Hatlok s. r. o., IČ 284 61 312, za kterou vystupoval odsouzený [jméno] [příjmení] a spol. REOIL s. r. o., IČ 273 48 105, kterou zastupoval samostatně stíhaný [jméno] [příjmení] na základě plné moci udělené jednatelem společnosti, když tyto minerální oleje samostatně stíhaný [jméno] [příjmení] a [příjmení] [příjmení] v areálu skladu ve Stráži pod Ralskem přecerpávali do nádrží N5 a N6 a následně bez dalších úprav z těchto nádrží přecerpávali do nákladních vozidel s cisternami, která pro komoditu jezdila a vystavili příslušné nákladní listy jménem společností Petroline, s. r. o., Hatlok, s. r. o. a Reoil, s. r. o., tuzemským odběratelům na již řádně zdaněnou motorovou naftu, kdy vyhotovení faktur za takto prodanou údajně řádně zdaněnou motorovou naftu za společnosti Hatlok, s. r. o., a Reoil, s. r. o., zajišťoval odsouzený [jméno] [příjmení] ve spolupráci s [příjmení] [jméno], jehož trestní stíhání bylo zastaveno a samostatně stíhaným [jméno] [příjmení], přičemž následný prodej a vývoz výše uvedeného minerálního oleje dokladoval [jméno] [příjmení] fiktivními fakturami na údajného odběratele [příjmení] [příjmení], [příjmení] [příjmení], se sídlem Malomice, Kosciuszki 11A, IČO 80229980, kdy fakturované částky jménem fiktivního odběratele vkládali na peněžní účty vedené společností Petroline, s. r. o., samostatně stíhaný [jméno] [příjmení], již odsouzený [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], a to v níže uvedených specifikovaných případech:

1. dne 21. 11. 2008 odebrala společnost PETROLINE s. r. o. zastoupena jednatelem [jméno] [příjmení] na základě faktury č. 080001 ze dne 20. 11. 2008 od společnosti IS WORLD s. r. o. 29 573,96 litrů minerálního oleje pod kódem nomenklatury 27101999, které ve Stráži pod Ralskem přecerpal společně [příjmení] a [příjmení] do nádrže a po vzájemné dohodě s [jméno] [příjmení] bez dalších úprav dne 27. 11. 2008 prodali jako řádně zdaněnou motorovou naftu pod kódem nomenklatury 27101941 společnosti TM-TRUCK s. r. o., vydání zajistil [příjmení] (faktura č. 281030 - dodavatel Reoil s. r. o. zastoupena [jméno] [příjmení], fakturu vystavil a zaslal [jméno] [příjmení]), kdy nákup motorové nafty [příjmení] [jméno] deklaroval fiktivní fakturou č. 20080046 od společnosti H L Group s. r. o. Praha, v důsledku čehož došlo ke zkrácení spotřební daně o částku 294.222 Kč a DPH o částku 174.012 Kč ku škodě ČR,

2. dne 9. 12. 2008 odebrala společnost PETROLINE s. r. o. zastoupena jednatelem [jméno] [příjmení] na základě faktury č. 080013 ze dne 8. 12. 2008 od společnosti IS WORLD s. r. o. 27 408,28 litrů minerálního oleje pod kódem nomenklatury 27101999, které ve Stráži pod Ralskem přečerpal společně [příjmení] a [příjmení] do nádrže a po vzájemné dohodě s [jméno] [příjmení] bez dalších úprav dne 9. 12. 2008 prodali jako řádně zdaněnou motorovou naftu pod kódem nomenklatury 27101941 společnosti TM-TRUCK s. r. o., vydání zajistil společně [příjmení] a [příjmení] (faktura č. 281037 - dodavatel Reoil s. r. o. zastoupena [jméno] [příjmení]), fakturu vystavil a zaslal [příjmení] [jméno], následně z účtu Reoilu s. r. o. vybral hotovost, kterou vložil na účet Petroline s. r. o.), kdy nákup motorové nafty [příjmení] [jméno] deklaroval fiktivní fakturou č. 20080062 od společnosti H L Group s. r. o. Praha, v důsledku čehož došlo ke zkrácení spotřební daně o částku 272.730 Kč a DPH o částku 158.699 Kč ku škodě ČR,

3. dne 11.12. 2008 odebrala společnost PETROLINE s. r.o. zastoupena jednatelem [jméno] [příjmení] na základě faktury č. 080017 ze dne 10.12.2008 od společnosti IS WORLD s. r. o. 29 112,43 litrů minerálního oleje pod kódem nomenklatury 27101999, které ve Stráži pod Ralskem přečerpal [příjmení] do nádrže a po vzájemné dohodě s [jméno] [příjmení] bez dalších úprav dne 11. 12. 2008 prodali jako řádně zdaněnou motorovou naftu pod kódem nomenklatury 27101941 společnosti TM-TRUCK s. r. o., vydání zajistil [příjmení] (faktura č. 281039 - dodavatel Reoil s. r. o. zastoupena [jméno] [příjmení]), fakturu vystavil a zaslal [příjmení] [jméno], následně z účtu Reoilu s. r. o. vybral hotovost, kterou vložil na účet Petroline s. r. o.), kdy nákup motorové nafty [příjmení] [jméno] deklaroval fiktivní fakturou č. 20080069 od společnosti H L Group s. r. o. [obec], v důsledku čehož došlo ke zkrácení spotřební daně o částku 289.645 Kč a DPH o částku 169.084 Kč ku škodě ČR,

4. dne 12. 12. 2008 odebrala společnost PETROLINE s. r. o. zastoupena jednatelem [jméno] [příjmení] na základě faktury č. 080019 ze dne 11. 12. 2008 od společnosti IS WORLD s. r. o. 29 597,63 litrů minerálního oleje pod kódem nomenklatury 27101999, které ve [obec] přečerpal [příjmení] do nádrže a po vzájemné dohodě s [jméno] [příjmení] bez dalších úprav dne 12. 12. 2008 prodali jako řádně zdaněnou motorovou naftu pod kódem nomenklatury 2710194151 společnosti I Martin Divíšek s. r. o., vydání zajistil [příjmení] (faktura č. 281040 - dodavatel Reoil s. r. o. zastoupena [jméno] [příjmení]), fakturu vystavil a zaslal [příjmení] [jméno], následně [jméno] [příjmení] z účtu Reoilu s. r. o. vybral hotovost, kterou vložil na účet Petroline s. r. o.), kdy nákup motorové nafty [příjmení] [jméno] deklaroval fiktivní fakturou č. 20080070 od společnosti H L Group s. r. o. Praha, v důsledku čehož došlo ke zkrácení spotřební daně o částku 294.520 Kč a DPH o částku 172.226 Kč ku škodě ČR,

5. dne 13. 12. 2008 odebrala společnost PETROLINE s. r. o. zastoupena jednatelem [jméno] [příjmení] na základě faktury č. 080023 ze dne 12. 12. 2008 od společnosti IS WORLD s. r. o. 29 822,49 litrů minerálního oleje pod kódem nomenklatury 27101999, které ve Stráži pod Ralskem přečerpal [příjmení] do nádrže a po vzájemné dohodě s [jméno] [příjmení] bez dalších úprav dne 15. 12. 2008 prodali jako řádně zdaněnou motorovou naftu pod kódem nomenklatury 2710194151 společnosti I Martin Divíšek, s. r. o., vydání zajistil společně [příjmení] a [příjmení] (faktura č. 281041 - dodavatel Reoil s.r.o. zastoupena [jméno] [příjmení]), fakturu vystavil a zaslal [příjmení] [jméno], následně z účtu Reoilu s. r. o. vybral hotovost, kterou vložil na účet Petroline s. r. o.), kdy nákup motorové nafty [příjmení] [jméno] deklaroval fiktivní fakturou č. 20080076 od společnosti H L Group s. r. o. Praha, v důsledku čehož došlo ke zkrácení spotřební daně o částku 296.709 Kč a DPH o částku 173.574 Kč ku škodě ČR,

6. dne 23. 1. 2009 odebrala společnost PETROLINE s. r. o. zastoupena jednatelem [jméno] [příjmení] na základě faktury č. 8/ 2009 ze dne 22. 1. 2009 a faktury č. 9/ 2009 ze dne 23. 1. 2009 od společnosti DGG ECO Sp. z o. o. 52 939,64 litrů minerálního oleje pod kódem nomenklatury 27101999, který ve Stráži pod Ralskem přečerpal první vozidlo [příjmení] a druhé [příjmení] do nádrže a po vzájemné dohodě s [jméno] [příjmení] bez dalších úprav dne 24. 1. 2009, dne 26. 1. 2009 a dne 28. 1. 2009 prodali jako řádně zdaněnou motorovou naftu pod kódem

nomenklatury 2710194151 společnosti TM-TRUCK s. r. o., vydání dne 23. 1. 2009 zajistil [příjmení], vydání dne 26. 1. 2009 a dne 28. 1. 2009 zajistil [příjmení] (faktura č. 291011, č. 291012 a č. 291013 - dodavatel Reoil s. r. o. zastoupena [jméno] [příjmení], fakturu vystavil a zaslal [příjmení] [jméno], následně z účtu Reoilu s. r. o. dne 26. 1. 2009 vybral hotovost, kterou předal osobně [příjmení], dne 27. 1. 2009 Brož vybral z účtu Reoilu s. r. o. hotovost, kterou vložil na účet Petroline s. r. o.), kdy nákup motorové nafty [příjmení] [jméno] deklaroval fiktivní fakturou č. 29050007 a č. 29050008 od společnosti HATLOK s. r. o. Praha 1, v důsledku čehož došlo ke zkrácení spotřební daně o částku 526.754 Kč a DPH o částku 249.649 Kč ku škodě ČR,

7. dne 10. 2. 2009 a dne 17. 2. 2009 odebrala společnost PETROLINE s. r. o. zastoupena jednatelem [jméno] [příjmení] na základě faktury č. 16/ 2009 ze dne 10. 2. 2009, faktury č. 17/ 2009 ze dne 10. 2. 2009, faktury č. 18/ 2009 ze dne 17. 2. 2009 a faktury č. 19/ 2009 ze dne 17. 2. 2009 od společnosti DGG ECO Sp. z o. o. 106 201,18 litrů minerálního oleje pod kódem nomenklatury 27101999, který ve Stráži pod Ralskem přecherpal dne 10. 2. 2009 [příjmení] do nádrže a dne 17. 2. 2009 přecherpal [příjmení] do nádrže a po vzájemné dohodě s [jméno] [příjmení] bez dalších úprav dne 25. 2. 2009, dne 27. 2. 2009, dne 5. 3. 2009 prodali jako řádně zdaněnou motorovou naftu pod kódem nomenklatury 2710194151 společnosti A [příjmení] — [příjmení] [jméno], vydání zajistil [příjmení] (faktura č. 291014, č. 291015, č. 291017 - dodavatel Reoil s. r. o. zastoupena [jméno] [příjmení], fakturu vystavil a zaslal [příjmení] [jméno], následně z účtu Reoilu s. r. o. vybral hotovost, kterou vložil na účet Petroline s. r. o.), dne 26. 2. 2009 společnosti I [příjmení], vydání zajistil [příjmení] (dodací nákladní listy č. 0126022009 dodavatel Reoil s. r. o. zastoupena [jméno] [příjmení], fakturu vystavil a zaslal [příjmení] [jméno], následně obdržel od odběratele hotovost, kterou vložil na účet Petroline s. r. o. jménem [příjmení]), dne 3. 3. 2009 společnosti AB OIL s. r. o., vydání zajistil [příjmení] (dodací nákladní list č. 0103032009 dodavatel Reoil s. r. o. zastoupena [jméno] [příjmení]), dne 3. 3. 2009 společnosti M [příjmení], vydání zajistil [příjmení] (faktura č. 291016 — dodavatel Reoil s. r. o. zastoupena [jméno] [příjmení], fakturu vystavil a zaslal [příjmení] [jméno], následně z účtu Reoilu s. r. o. vybral hotovost, kterou vložil na účet Petroline s. r. o.), dne 5. 3. 2009 společnosti M [příjmení] — Transcamion s. r. o., vydání zajistil [příjmení] (faktura č. 291018 — dodavatel Reoil s. r. o. zastoupena [jméno] [příjmení], fakturu vystavil a zaslal [příjmení] [jméno], následně z účtu Reoilu s. r. o. vybral hotovost, kterou vložil na účet Petroline s. r. o.) a dne 18. 3. 2009 společnosti La [příjmení] [jméno] [příjmení], vydání zajistil [příjmení] (faktura č. 291019 — dodavatel Reoil s. r. o. zastoupena [jméno] [příjmení], fakturu vystavil a zaslal [příjmení] [jméno], následně z účtu Reoilu s. r. o. vybral hotovost, kterou vložil na účet Petroline s. r. o.), kdy nákup motorové nafty [příjmení] [jméno] deklaroval fiktivní fakturou č. 29050033, č. 29050039 od společnosti HATLOK s. r. o. Praha 1, v důsledku čehož došlo ke zkrácení spotřební daně o částku 1.056.790 Kč a DPH o částku 505.210 Kč ku škodě ČR,

8. dne 16. 3. 2009 odebrala společnost PETROLINE s. r. o. zastoupena jednatelem [jméno] [příjmení] na základě faktury č. 20/ 2009 ze dne 16. 3. 2009 od společnosti DGG ECO Sp. z o. o. 29 704,14 litrů minerálního oleje pod kódem nomenklatury 27101999, který ve Stráži pod Ralskem přecherpal [příjmení] do nádrže a po vzájemné dohodě s [jméno] [příjmení] bez dalších úprav dne 20. 3. 2009 a dne 27. 3. 2009 prodali jako řádně zdaněnou motorovou naftu pod kódem nomenklatury 2710194151 společnosti La [příjmení] [jméno] [příjmení], vydání zajistil [příjmení] (faktura č. 291020, č. 291022 — dodavatel Reoil s. r. o. zastoupena [jméno] [příjmení], fakturu vystavil a zaslal [příjmení] [jméno], následně z účtu Reoilu s. r. o. vybral hotovost, kterou vložil na účet Petroline s. r. o.), dne 19. 3. 2009, dne 24. 3. 2009 a dne 27. 3. 2009 společnosti J Slabý, vydání dne 19. 3. 2009 zajistil [příjmení], vydání dne 24. 3. 2009 a dne 27. 3. 2009 zajistil [příjmení] (faktura č. 190006, č. 190007, č. 190008 - dodavatel Petroline s. r. o. zastoupena [jméno] [příjmení], fakturu vystavil [příjmení] [jméno], přičemž [jméno] [příjmení] pro společnost Petroline s. r. o. vystavil jménem spol. Hatlok s. r. o. faktury o nákupu motorové nafty) a dne 20. 3. 2009 společnosti TM-TRUCK s. r. o., vydání zajistil [příjmení] (faktura č. 291021 — dodavatel Reoil s. r. o. zastoupena [jméno] [příjmení] fakturu vystavil a zaslal [příjmení] [jméno], následně z účtu Reoilu s. r. o. vybral

hotovost, kterou vložil na účet Petroline s. r. o.), kdy nákup motorové nafty [jméno] [příjmení] deklaroval fiktivní fakturou č. 29050041, č. 29050048 a č. 29050049 od společnosti HATLOK s. r. o. Praha 1, v důsledku čehož došlo ke zkrácení spotřební daně o částku 295.515 Kč a DPH o částku 130.908 Kč ku škodě ČR.

9. dne 1. 4. 2009 a dne 9. 4. 2009 odebrala společnost PETROLINE s. r. o. zastoupena jednatelem [jméno] [příjmení] na základě faktury č. 2009 ze dne 22. 3. 2009 a faktury č. 2009 ze dne 27. 3. 2009 od fyzické osoby [příjmení] [jméno] [příjmení] 44 970,41 litrů minerálního oleje pod kódem nomenklatury 27101999, kdy doklad o dovozu do [obec] potvrdil [příjmení] [jméno], minerální olej ve Stráži pod Ralskem přečerpal [příjmení] do nádrže a bez dalších úprav prodali jako řádně zdaněnou motorovou naftu pod kódem nomenklatury 2710194151 společnosti J Slabý, vydání zajistil [příjmení] (faktura č. 29050036 - dodavatel Hatlok s. r. o. vystavena ke dni 9. 3. 2009) v důsledku čehož došlo ke zkrácení spotřební daně o částku 447.452 Kč a DPH o částku 222.997 Kč ku škodě ČR,

10. dne 21. 4. 2009 odebrala společnost PETROLINE s. r. o. zastoupena jednatelem [jméno] [příjmení] na základě faktur č. 1/ 2009 ze dne 21. 4. 2009 od společnosti BIO EKO Sp. z o. o. 30 376 litrů minerálního oleje pod kódem nomenklatury 27101999, který ve Stráži pod Ralskem přečerpal [příjmení] do nádrže a po vzájemné dohodě s [jméno] [příjmení] bez dalších úprav dne 22. 4. 2009 prodali jako řádně zdaněnou motorovou naftu pod kódem nomenklatury 2710194151 společnosti STAVBROS s. r. o., vydání zajistil [příjmení] (faktura č. 291028 - dodavatel Reoil s. r. o. zastoupena [jméno] [příjmení], fakturu vystavil a zaslal [příjmení] [jméno], následně z účtu Reoilu s. r. o. vybral hotovost, kterou předal [jméno] [příjmení] a ten ji vložil na účet Petroline s. r. o.), kdy nákup motorové nafty [jméno] [příjmení] deklaroval fiktivní fakturou č. 29050069 od společnosti HATLOK s. r. o. Praha 1, v důsledku čehož došlo ke zkrácení spotřební daně o částku 302.281 Kč a DPH o částku 149.553 Kč ku škodě ČR,

11. dne 24. 4. 2009 odebrala společnost PETROLINE s. r. o. zastoupena jednatelem [jméno] [příjmení] na základě faktury č. 3/ 2009 ze dne 23. 4. 2009 od společnosti BIO EKO Sp. z o. o. 30 008 litrů minerálního oleje pod kódem nomenklatury 27101999, který ve [obec] přečerpal [příjmení] společně s [příjmení] do nádrže a po vzájemné dohodě s [jméno] [příjmení] bez dalších úprav dne 29. 4. 2009 prodali jako řádně zdaněnou motorovou naftu pod kódem nomenklatury 2710194151 společnosti STAVBROS s. r. o., vydání zajistil [příjmení] (faktura č. 291032 - dodavatel Reoil s. r. o. zastoupena [jméno] [příjmení], fakturu vystavil a zaslal [příjmení] [jméno], následně z účtu Reoilu s. r. o. vybral hotovost, kterou vložil na účet Petroline s. r. o. jménem [příjmení]), kdy nákup motorové nafty [jméno] [příjmení] deklaroval fiktivní fakturou č. 29050072 od společnosti HATLOK s. r. o. [obec a číslo], v důsledku čehož došlo ke zkrácení spotřební daně o částku 298.600 Kč a DPH o částku 147.455 Kč ku škodě ČR,

12. dne 4. 5. 2009 odebrala společnost PETROLINE s. r. o. zastoupena jednatelem [jméno] [příjmení] na základě faktury č. 5/ 2009 ze dne 4. 5. 2009 od společnosti BIO EKO Sp. z o. o. 29 921 litrů minerálního oleje pod kódem nomenklatury 27101999, který ve [obec] přečerpal [příjmení] do nádrže a po vzájemné dohodě s [jméno] [příjmení] bez dalších úprav dne 5. 5. 2009 prodali jako řádně zdaněnou motorovou naftu pod kódem nomenklatury 2710194151 společnosti STAVBROS s. r. o., vydání zajistil [příjmení] (faktura č. 291037 - dodavatel Reoil s. r. o. zastoupena [jméno] [příjmení], fakturu vystavil a zaslal [příjmení] [jméno], následně [jméno] [příjmení] z účtu Reoilu s. r. o. vybral hotovost, kterou předal [jméno] [příjmení] a ten ji vložil na účet Petroline s. r. o.), kdy nákup motorové nafty [jméno] [příjmení] deklaroval fiktivní fakturou č. 29050076 od společnosti HATLOK s. r. o. Praha 1, v důsledku čehož došlo ke zkrácení spotřební daně o částku 297.704 Kč a DPH o částku 146.269 Kč ku škodě ČR,

13. dne 5. 5. 2009 odebrala společnost PETROLINE s. r. o. zastoupena jednatelem [jméno] [příjmení] na základě faktury č. 6/ 2009 ze dne 5. 5. 2009 od společnosti BIO EKO Sp. z o. o. 29 907 litrů minerálního oleje pod kódem nomenklatury 27101999, který ve Stráži pod Ralskem

přečerpal [příjmení] do nádrže a po vzájemné dohodě s [jméno] [příjmení] bez dalších úprav dne 7. 5. 2009 prodali jako řádně zdaněnou motorovou naftu pod kódem nomenklatury 2710194151 společnosti SCAN PETROL s. r. o., vydání zajistil [příjmení] společně s [příjmení] (faktura č. 291038 - dodavatel Reoil s. r. o. zastoupena [jméno] [příjmení], fakturu vystavil a zaslal [příjmení] [jméno], následně [jméno] [příjmení] z účtu Reoilu s. r. o. vybral hotovost, kterou předal [jméno] [příjmení] a ten ji vložil na účet Petroline s. r. o.), v důsledku čehož došlo ke zkrácení spotřební daně o částku 297.605 Kč a DPH o částku 145.914 Kč ku škodě ČR,

14. dne 7. 5. 2009 odebrala společnost PETROLINE s. r. o. zastoupena jednatelem [jméno] [příjmení] na základě faktury č. 7/ 2009 ze dne 7. 5. 2009 od společnosti BIO EKO Sp. z o. o. 29 455 litrů minerálního oleje pod kódem nomenklatury 27101999, který ve Stráži pod Ralskem přečerpal [příjmení] do nádrže a po vzájemné dohodě s [jméno] [příjmení] bez dalších úprav dne 9. 5. 2009 a dne 10. 5. 2009 prodali jako řádně zdaněnou motorovou naftu pod kódem nomenklatury 2710194151 společnosti TM-TRUCK s. r. o., vydání zajistil [příjmení] (dodací nákladní listy č. 0109052009 a 0110052009 - dodavatel Reoil s. r. o. zastoupena [jméno] [příjmení], dodací listy vystavil [příjmení], následně [jméno] [příjmení] z účtu Reoilu s. r. o. vybral hotovost, kterou vložil na účet Petroline s. r. o. jménem [příjmení]), v důsledku čehož došlo ke zkrácení spotřební daně o částku 293.127 Kč a DPH o částku 143.497 Kč ku škodě ČR,

15. dne 13. 5. 2009 odebrala společnost PETROLINE s. r. o. zastoupena jednatelem [jméno] [příjmení] na základě faktury č. 2009 ze dne 14. 5. 2009 od fyzické osoby [příjmení] [jméno] [příjmení] 18 172,78 litrů minerálního oleje pod kódem nomenklatury 27101999, který ve Stráži pod Ralskem přečerpal [příjmení] do nádrže a bez dalších úprav prodali jako řádně zdaněnou motorovou naftu pod kódem nomenklatury 2710194151 společnosti J Slabý, kdy nakládku a odvoz motorové nafty pro odběratele ze [obec] fyzicky zajistil [příjmení] [jméno] (faktura č. 29050073 - dodavatel Hatlok s. r. o. vystavena ke dni 28. 4. 2009) v důsledku čehož došlo ke zkrácení spotřební daně o částku 180.792 Kč a DPH o částku 88.706 Kč ku škodě ČR,

16. dne 16. 5. 2009 a dne 19. 5. 2009 odebrala společnost PETROLINE s. r. o. zastoupena jednatelem [jméno] [příjmení] na základě faktury č. 12/ 2009 ze dne 16. 5. 2009 a faktury č. 13/ 2009 ze dne 18. 5. 2009 od společnosti BIO EKO Sp. z o. o. 59 786 litrů minerálního oleje pod kódem nomenklatury 27101999, který ve Stráži pod Ralskem přečerpal dne 16. 5. 2009 [příjmení] a dne 19. 5. 2009 přečerpal [příjmení] do nádrže a po vzájemné dohodě s [jméno] [příjmení] bez dalších úprav dne 19. 5. 2009 prodali jako řádně zdaněnou motorovou naftu pod kódem nomenklatury 2710194151 společnosti SCAN PETROL s. r. o., vydání zajistil [příjmení] (faktura č. 291043 - dodavatel Reoil s. r. o. zastoupena [jméno] [příjmení], fakturu vystavil a zaslal [příjmení] [jméno], následně z účtu Reoilu s. r. o. vybral hotovost, kterou předal [jméno] [příjmení] a ten ji vložil na účet Petroline s. r. o.), v důsledku čehož došlo ke zkrácení spotřební daně o částku 594.811 Kč a DPH o částku 294.325 Kč ku škodě ČR,

17. dne 22. 5. 2009 odebrala společnost PETROLINE s. r. o. zastoupena jednatelem [jméno] [příjmení] na základě faktur č. 16/ 2009 ze dne 22. 5. 2009 od společnosti BIO EKO Sp. z o. o. 29 190 litrů minerálního oleje pod kódem nomenklatury 27101999, který ve [obec] přečerpal [příjmení] do nádrže a po vzájemné dohodě s [jméno] [příjmení] bez dalších úprav dne 23. 5. 2009 prodali jako řádně zdaněnou motorovou naftu pod kódem nomenklatury 2710194151 společnosti Zemědělství Malšovice s. r. o., vydání zajistil [příjmení] (faktura č. 291049 - dodavatel Reoil s. r. o. zastoupena [jméno] [příjmení], fakturu vystavil a zaslal [příjmení] [jméno], následně z účtu Reoilu s. r. o. vybral hotovost, kterou vložil na účet Petroline s. r. o.), v důsledku čehož došlo ke zkrácení spotřební daně o částku 290.441 Kč a DPH o částku 143.085 Kč ku škodě ČR,

18. dne 2. 6. 2009 odebrala společnost PETROLINE s. r. o. zastoupena jednatelem [jméno] [příjmení] na základě faktury č. 090097 ze dne 1. 6. 2009 od společnosti IS WORLD s. r. o. 29 076,92 litrů minerálního oleje pod kódem nomenklatury 27101999 a dne 2. 6. 2009 základě faktury č. 26/ 2009 ze dne 2. 6. 2009 od společnosti BIO EKO Sp. z o. o. 29 789 litrů minerálního oleje

pod kódem nomenklatury 27101999, který ve Stráži pod Ralskem přečerpal společně [příjmení] a [příjmení] do nádrže po vzájemné dohodě s [jméno] [příjmení] a bez dalších úprav dne 2. 6. 2009 prodali jako řádně zdaněnou motorovou naftu pod kódem nomenklatury 2710194151 společnosti TM-TRUCK s. r. o., vydání zajistil [příjmení] (nákladní list č. 022009 - dodavatel Reoil s. r. o. zastoupena [jméno] [příjmení] a Hatlok s. r. o. zastupující [jméno] [příjmení], nákladní list vystavil [příjmení], [anonymizováno] následně z účtu Reoilu s. r. o. vybral hotovost, kterou vložil na účet Petroline s. r. o. jménem [příjmení]), v důsledku čehož došlo ke zkrácení spotřební daně o částku 585.757 Kč a DPH o částku 299.602 Kč ku škodě ČR,

čímž došlo ke zkrácení daně z přidané hodnoty a spotřební daně v celkové výši 10 430 220 Kč.

4. Pro doplnění nutno dodat, že dalším výrokem následně nalézací soud obžalovaného podle § 226 písm. c) tr. řádu zprostil obžaloby, a to pro dalších 50 útoků, neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný.

5. Proti tomuto rozsudku, a to výhradně jeho odsuzující části, podal v zákonné lhůtě uvedené v § 248 odst. 1 tr. řádu odvolání obžalovaný, přičemž ve vztahu k zprošťujícímu výroku napadený rozsudek již nabyl právní moci a tato část rozsudku tedy není předmětem přezkumu.

6. Odvolání obžalovaného bylo podáno jak do výroku o vině, tak do výroku o trestu. Předně má za to, že nalézací soud dospěl po mnohaletém zcela neúměrně dlouhém trestním řízení k nesprávným zjištěním, kdy zcela nesprávně interpretoval a hodnotil provedené důkazy, a k některým důkazům, které byly v řízení provedeny a svědčily ve prospěch obžalovaného, naopak vůbec nepřihlédl. Nalézací soud se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. V návaznosti na to provedl nesprávné právní posouzení věci a napadený rozsudek je tudíž nesprávný. Primárně zůstal zcela nepodložen závěr nalézacího soudu, že mezi obžalovaným na straně jedné a mezi ostatními dříve spoluobžalovanými zúčastněnými na věci, tj. jednatelem firmy PETROLINE s.r.o. [jméno] [příjmení], zplnomocněným zástupcem společnosti x LineBreak Reoil s.r.o. [jméno] [příjmení] a kolegou z areálu Stráž pod Ralskem [jméno] [příjmení] na straně druhé, existoval společný úmysl zkrátit daň z přidané hodnoty a spotřební daň. Nalézací soud v rekapitulaci prokázaných skutečností tvrdí, že všichni zúčastnění obžalovaní byli vedeni společným záměrem zkrátit daň z přidané hodnoty a spotřební daň. Pro takovýto závěr však nebyl v rámci provedeného trestního řízení ve vztahu k obžalovanému proveden jediný relevantní důkaz, a pokud pak tento společný záměr nalézací soud vyvozuje z obsahu citovaných přepisů odposlechů, tak se jedná o dezinterpretaci obsahu odposlechů. Z provedených odposlechů nelze prokázat ničeho jiného, než že obžalovaný se v areálu [obec] nacházel a že fyzicky plnil pokyny dříve spoluobžalovaných [příjmení], popřípadě [příjmení], v souvislosti se stáčením a vytáčením komodit z cisteren do nádrží a naopak, což obžalovaný nepopíral. Tyto odposlechy však v žádném případě neprokazují ve vztahu k obžalovanému, že by z jeho strany existovala společná dohoda či záměr s ostatními dříve spoluobžalovanými ohledně páčání trestního činu a že by z jeho strany došlo ke krácení daně z přidané hodnoty či spotřební daně. Nalézací soud se nevypořádal s tím, že ohledně trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle ust. § 240 tr. zákoníku se vyžaduje úmysl pachatele, který musí zahrnovat též prokázání subjektivní stránky bez jakýchkoliv pochybností. Nalézací soud se spokojil s tím, že obžalovaného zahrnul do řetězce jednání ostatních dříve spoluobžalovaných [příjmení] a [příjmení], kteří reálně skutečně za účetnictví odpovídali, měli své vlastní záměry a byli zodpovědní za obchodní vedení svých firem, včetně plnění daňových povinností, měli přístup k finančním zdrojům, bankovním účtům, reálně připravovali doklady k jednotlivými zakázkám, jakož i dříve spoluobžalovaných [anonymizováno] a [příjmení], kteří vyhotovoval faktury a podíleli se na vkládání částek jménem fiktivních odběratelů. Obžalovaný se měl v tomto řetězci podílet na zkrácení daně

z přidané hodnoty a spotřební daně ve velkém rozsahu svou fyzickou činností, kdy v areálu skladu ve Stráži pod Ralskem na pokyn přečerpal minerální oleje či jiné komodity z cisteren do pronajatých nádrží N5 a N6, a naopak na výdeji komodit z těchto nádrží do cisteren opět dle

pokynu. Zároveň vystavil příslušné nákladní listy jménem společností Petrolina s.r.o., x LineBreak Hatlok s.r.o. a Reoil s.r.o. odběratelům na již řádně zdaněnou motorovou naftu. Nálezací soud subjektivní stránku obžalovaného staví na tom, že věděl, že není podáno daňové přiznání. K tomu ale nálezací soud v rámci mnohaletého soudního řízení neprovedl jediný důkaz. Dále opírá svůj záměr o to, že vystavoval dokumenty – nákladní listy. Věděl, že je do nádrží stáčen formovací olej, který není dle dokladů zdaněný. K tomu je však nutno uvést, že nálezací soud zcela opomenul při posuzování subjektivní stránky trestného činu zohlednit okolnosti jednání obžalovaného a kontextu, za kterého k zahájení jeho spolupráce s dříve spoluobžalovaným [příjmení] a [příjmení] reálně došlo. Bylo prokázáno, že k práci v areálu ve Stráži pod Ralskem se dostal tak, že tam historicky již leta pracoval jako skladník, ponejprv pro zaměstnavatele státní podnik DIAMO a následně naposledy pro zaměstnavatele Butterfly Děčín a.s. Vzhledem k ukončení provozní činnosti společnosti B obdržel z její strany v listopadu 2007 výpověď z organizačních důvodů a jeho pracovní poměr byl ukončen k 31.1.2008. Následně byl osloven ze strany nového nájemce areálu společnosti R s.r.o, resp. jejího zástupce dříve spoluobžalovaného [příjmení], zda by ve své práci ve skladu ve Stráži pod Ralskem byl ochoten dále pokračovat pro jeho společnost. Vzhledem k tomu, že mu nebyla nabídnuta pracovní smlouva, zařídil si potřebné živnostenské oprávnění a začal spolupracovat na bázi OSVČ. Tedy je nutno, pokud jde o subjektivní stránku, přihlídnout k tomu, že obžalovaný se nedostal do areálu skladu ve [obec] jako nějaký předem domluvený spolupachatel či pomocník dříve spoluobžalovaných, které by předem znal a s nimiž by ho pojil jakýkoliv společný záměr páchat trestnou činnost. Obžalovaný neměl z trestné činnosti žádný zisk ani výhody kromě běžné odměny za odvedenou fyzickou pracovní činnost. Zcela důležitou a nepominutelnou okolností je také trestní bezúhonnost obžalovaného v době před zahájením trestního stíhání i po celou dobu dosavadního trestního řízení. Proto obžalovaný rozhodně nesouhlasí se závěrem nálezacího soudu, že jeho jednáním popsáním v bodech shora označených 1 až 18 došlo ke zkrácení daně z přidané hodnoty a spotřební daně v celkové výši 10 430 220 Kč. Po právní stránce proto obžalovaný svým jednáním nenaplnil zákonem požadované znaky trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle ustanovení § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku, podle kterého je jeho jednání napadeným rozsudkem právně kvalifikováno. Jednání obžalovaného [jméno] [příjmení] není trestným činem, neboť nebyla naplněna subjektivní stránka tohoto trestného činu. Vzhledem k uvedenému je proto obžalovaný přesvědčen, že v jeho případě byly od počátku dány důvody pro zproštění obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu. Pro případ, že by se Vrchní soud v Praze s tímto hodnocením subjektivní stránky obžalovaného a nenaplněním skutkové podstaty trestného činu shora uvedeného neztotožnil a přiklonil se ke shodnému závěru o vině obžalovaného, k němuž dospěl nálezací soud, tak je však nutno dále poukázat na další skutečnosti a rozpory ve výroku o vině. Z popisu výroků jednotlivých útoků, z nichž byl obžalovaný uznán vinným v bodech 1 až 18 napadeného rozsudku vyplývá, že obžalovaný ze všech těchto případů ve skutečnosti provedl na jedné straně přecherpání z cisterny a na druhé straně následný výdej z nádrže odběrateli s vydáním nákladního listu v daném množství pouze v případech uvedených pod body 2., 3., 4., 5., 9., 13., tedy v šesti případech. V těchto případech by bylo možné hovořit o tom, že obžalovaný komoditu, jak přecherpal z cisterny při příjezdu, tak vydal komoditu odběrateli s vydáním nákladního listu. U výroků pod body 8. a 17. přecherpání z cisterny do nádrže provedl dříve spoluobžalovaný [příjmení], obžalovaný [příjmení] provedl výdej z nádrže, z toho u výroku pod bodem 8. však pouze v částečném rozsahu ve vztahu k celkovému množství. U výroku pod bodem 6. provedl obžalovaný taktéž výdej komodity pouze v částečném rozsahu ve vztahu k celkovému množství. V těchto případech lze hovořit o vydání nákladního listu odběratelům. V případě uvedeném pod bodem 8. však obžalovaný zajistil vydání komodity pouze v částečném množství dne 19.3.2009, přičemž toto částečné množství a tomu odpovídající výše zkrácené daně z přidané hodnoty a spotřební daně není ve výroku konkrétně vyčísleno. Přímo z výroku se naopak podává, že další část této komodity vydával dříve spoluobžalovaný [příjmení], a to ve čtyřech případech dne

20.3.2009, 24.3.2009, 27.3.2009 a v blíže nespecifikovaném dni. Obžalovanému je přitom nesprávně k tíži přičteno zkrácení spotřební daně v plné výši 295 515 Kč a DPH ve výši 130 908 Kč, ve skutečnosti však jeho jednáním mohlo logicky dojít ke zkrácení daní pouze v nižší výši odpovídající jeho výdeji, které však není vyčísleno. Zcela shodně tomu je i u výroku pod bodem 6., kde z výroku vyplývá, že první vozidlo přecerpal z cisterny do nádrže dříve spoluobžalovaný [příjmení], druhé vozidlo obžalovaný. Výdej komodity z nádrže odběrateli však obžalovaný zajistil pouze dne 24.1.2009 ohledně části komodity. Ani k této části komodity není výše zkrácených daní vyčíslena. Z výroku se podává, že zbývající část komodity vydával dříve spoluobžalovaný [příjmení] ve dnech 26.1.2009 a 28.1.2009. Obžalovanému je tak nesprávně přičteno zkrácení spotřební daně v plné výši 526 754 Kč a DPH ve výši 249 649 Kč. Ani výrok pod bodem 6. tak není zjevně, co do uvedení výše zkrácených daní ve vztahu k jednání obžalovaného, správný a uvedená výše nemůže obstát. U výroků uvedených pod body 1., 7., 10., 11., 12., 14., 15., 16. a 18. realizoval obžalovaný pouze činnost přecerpání dovezené komodity z cisterny do nádrže, u výroku pod bodem 7. pouze částečně, ale výdej komodity včetně vydání nákladního listu odběratelům realizoval ve všech těchto případech dříve spoluobžalovaný [příjmení], v případě uvedeném pod bodem 15. dokonce dodavatel [příjmení]. V těchto případech není možné obžalovanému přičítat zkrácení daně z přidané hodnoty a zkrácení spotřební daně. Trestný čin zkrácení daně nemůže být v jeho případě naplněn pouze tím, že fyzicky přecerpal dovezenou komoditu z cisterny do nádrže, aniž by se svým jednáním, jakkoliv podílel na dalším nakládání s ní. Z uvedeného tedy vyplývá, že obžalovaný by měl být i při závěru nalézacího soudu o vině a o naplnění subjektivní stránky trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné platby ve smyslu odůvodnění rozsudku, zproštěn obžaloby ohledně bodů 1., 7., 10., 11., 12., 14., 15., 16. a 18., neboť jeho jednání v těchto případech nezahrnovalo ani výdej komodity odběratelům, ani vydání nákladního listu, a tudíž ani nemohlo být posouzeno jako zkrácení daně, poplatku a podobné platby. Stejně tak jsou důvodné pochybnosti o tom, že se obžalovaný dopustil jednání uvedeného pod body 6. a 8. a i pro tyto dva další útoky by tak měl být obžalovaný zproštěn obžaloby v rámci zásady in dubio pro reo. Pokud jde o zbývající případy uvedené pod body 2., 3., 4., 5., 9., 13. a 17., tedy v šesti případech, v nichž obžalovaný komoditu, jak přecerpal z cisterny při příjezdu, tak vydal komoditu odběrateli s vydáním nákladního listu, tak v jednom případě, kdy došlo z jeho strany k výdeji komodity odběrateli, tak byť by dle odůvodnění napadeného rozsudku a závěru o trestní odpovědnosti obžalovaného došlo k naplnění skutkové podstaty trestného činu zkrácení daně, poplatku či podobné platby podle § 240 tr. zákoníku, tak by však nebyly naplněny okolnosti předpokládané v odst. 3 tohoto ustanovení, neboť způsobené zkrácení daní by nepřesáhlo částku velkého rozsahu. Zkrácení daní v důsledku jednání obžalovaného [příjmení] by činilo pouze částku ve výši 3 374 681 Kč. Právní kvalifikace by tak musela být učiněna pouze v intencích ustanovení § 240 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku. Tudíž by nastaly veškeré předpoklady pro zastavení trestního stíhání podle § 223 odst. 1 tr. řádu z důvodu uvedeného v § 11 odst. 1 písm. b) tr. řádu, tj. z důvodu promlčení trestního stíhání. Závěrem obžalovaný navrhl, aby Vrchní soud v Praze napadený rozsudek podle § 258 tr. řádu ve výrocích o vině a trestu zrušil a sám podle § 259 odst. 3 tr. řádu změnil napadený rozsudek tak, že obžalovaného zproští obžaloby v plném rozsahu, popřípadě, aby obžalovaného zprostil obžaloby, pokud se týče útoků uvedených pod body 1., 6., 7., 8., 10., 11., 12., 14., 15., 16. a 18. a aby dále zastavil trestní stíhání ohledně útoků uvedených pod body 2., 3., 4., 5., 9., 13. a 17. na argumentaci podaného písemného odvolání setrval obžalovaný ústy své obhájkyne i u veřejného zasedání a učinil i shodný závěrečný návrh.

7. K odvoláním podaným obžalovaným se státní zástupce v rámci veřejného zasedání vyjádřil tak, že se ztotožňuje s rozhodnutím nalézacího soudu v podstatné části s tím, že subjektivní stránka byla dovozena. Obžalovaný nepopírá, že nakládal s minerálním olejem. V některých případech prováděl činnosti více, někdy méně. Docházelo tam k příjmu oleje, obžalovaný byl u toho přítomen, a poté už byla vydávána motorová nafta. V některých případech se obžalovaný podílel na vystavování nákladních listů s tím, že po subjektivní stránce o tom svědčí i skutečnosti, které byly zjištěny z odposlechů. Všichni pachatelé nemusí být obeznámeni do detailu s trestnou činností,

o kterou se jedná, nicméně postačí, pokud jsou seznámeni s ostatními rysy a podílejí se na následku, kdy postačí, pokud následek může být možný. Pokud jde o uložený trest, nemůže se jednat o trest nepřiměřeně mírný, a to už pouze z toho důvodu, že nalézací soud kompenzoval délku trestního řízení. K výroku o trestu lze jen pouze poukázat na formální vady, kdy nalézací soud zkušební dobu uložil podle § 85 tr. zákoníku, kdy se jedná o uložení trestu podmíněného s dohledem, kdy v tomto případě dohled uložen nebyl, a ani to nevyplývá z odůvodnění napadeného rozsudku. Tedy tam mělo být z formálních důvodů rozhodnuto o podmíněném odložení trestu podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku s tím, že potom měla být podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku stanovena zkušební doba. Současně ve výroku je určité i nadbytečná informace o tom, že trest počíná dnem právní moci rozsudku a nadbytečná je i ta informace, že je ukládán podle 58 odst. 1 a 4 písm. c) trestního zákoníku, když postačí pouze citace podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku. Závěrem státní zástupce navrhl napadený rozsudek zrušit pouze ve výroku o uložení trestu a tento uložit sice ve shodné výměře, ale podle správných zákonných ustanovení.

8. Vrchní soud v Praze z podnětu podaného odvolání přezkoumal napadený rozsudek z hlediska zákonnosti a odůvodněnosti výroků rozsudku, i z hlediska správnosti postupu řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku, a to z hlediska vytýkaných vad jednotlivými odvoláními, přičemž k vadám odvoláními nevytýkaným mohl přihlížet jen potud, pokud měly vliv na správnost výroků napadeného rozsudku, proti němuž byla odvolání podána. Na podkladě takového přezkumu věci, v rozsahu předpokládaném v ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu, pak dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného není důvodné v žádném ohledu. Nebyly tedy shledány důvodnými námitky obžalovaného, které uplatnil ve vztahu k výroku o vině v podaném odvolání. Nalézací soud provedl prakticky všechny dostupné důkazy, které mohly k objasnění věci přispět, kdy tyto důkazy v rámci hlavního líčení provedl zcela v souladu s příslušnými ustanoveními trestního řádu, při poskytnutí obžalovanému možnosti uplatnění všech práv obhajoby, která jsou obžalovanému a jeho obhájci v rámci trestního řízení přiznávány. Rozsah dokazování provedeného ze strany nalézacího soudu tedy byl shledán v souladu s požadavky ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu, přičemž takto provedené důkazy nalézací soud hodnotil důsledně postupem předpokládaným v ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu a dospěl ke správným skutkovým a právním závěrům, které také vyjádřil v odůvodnění svého rozhodnutí, a to v rozsahu předpokládaném ustanovením § 125 odst. 1 tr. řádu, přičemž v tomto směru je možno na tyto skutkové i právní závěry, učiněné nalézacím soudem ve vztahu k vině obžalovaného předmětnou trestnou činností, odkázat, neboť s těmito závěry se Vrchní soud v Praze v zásadě ztotožňuje. Nalézací soud tedy svá skutková zjištění učinil na základě jím provedených a řádně zhodnocených důkazů a jeho závěrům nelze v zásadě ničeho vytknout. Lze dodat, že Vrchnímu soudu v Praze jako soudu odvolacímu nepřísluší nahrazovat postup soudu I. stupně podle § 2 odst. 6 tr. řádu, a za předpokladu, že úvahy soudu I. stupně v tomto směru vycházejí z úplného a nezkráceného obsahu všech provedených důkazů a odpovídají zásadám obecné logiky, je v souladu se zásadou bezprostřednosti a ústnosti řízení na soudu I. stupně, před nímž jsou důkazy prováděny, aby z nich vyvozoval závěry pro tvorbu skutkových zjištění. Vrchní soud v Praze je v tomto směru oprávněn korigovat skutková zjištění nalézacího soudu pouze v limitované míře na základě před ním provedeného dokazování ve smyslu § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. řádu. Takové podmínky však v tomto případě splněny nejsou, hodnocení důkazů nalézacím soudem odpovídá § 2 odst. 6 tr. řádu a jeho skutkové závěry, které na základě provedených a správně hodnocených důkazů učinil, jsou logické a nelze jim v zásadě ničeho vytknout. Vrchní soud v Praze se tedy v otázce skutkových zjištění ztotožnil se závěry soudu nalézacího. V postupu nalézacího soudu sice shledal pochybení, která nepochybně jsou porušením práva obžalovaného na spravedlivý proces, a to neúměrnou délkou trestního řízení, tato pochybení ale nemají vliv na správnost a zákonnost rozhodnutí o vině obžalovaného, učiněné nalézacím soudem. Pokud jde pak o výrok o trestu, jeho nepřehlédnutelnou zmatečnost mohl Vrchní soud v Praze z podnětu podaného odvolání napravit.

9. K odvolacím námitkám uplatněným obžalovaným, které jsou z naprosté většiny totožné s námitkami uplatněnými již před nalézacím soudem a s nimiž se nalézací soud v napadeném rozsudku, byť stručně a spíše heslovitě, vypořádal, lze odkázat na písemné odůvodnění napadeného rozsudku. Úvodem ale nutno dodat, že Vrchní soud v Praze se zcela ztotožňuje se závěry nalézacího soudu, dle kterých není pochyb o tom, že i tento obžalovaný byl zapojen do daňové trestné činnosti, jejíž podstata, velmi stručně řečeno, spočívala v účelové záměně a následném prodeji reálně nakoupených minerálních olejů, které podléhají jinému daňovému režimu, za motorovou naftu, přičemž byl předstírán jak nákup této údajně motorové nafty od fiktivního dodavatele, ale též splnění veškerých daňových povinností s touto údajnou motorovou naftou spojených, a rovněž byl předstírán i odprodej minerálních olejů fiktivnímu odběrateli. Jednalo se tedy dnes již o klasický daňový delikt, jehož princip je notoricky znám. Konkrétně pak tato trestná činnost probíhala v době od 21.11.2008 do 2.6.2009, kdy dříve spoluobžalovaný [jméno] [příjmení], jehož trestní stíhání bylo usnesením nalézacího soudu ze dne 7.3.2023, č.j. 57 T 1/2023-49, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 26.9.2023, sp. zn. 3 To 20/2023, podle § 223 odst. 2 tr. řádu z důvodů uvedených § 172 odst. 2 písm. a) tr. řádu zastaveno, jako jednatel společnosti PETROLINE spol. s r. o., společně s dříve spoluobžalovaným [jméno] [příjmení], jehož trestní věc byla vyloučena k samostatnému rozhodnutí pro avizované prohlášení viny, zajistili právě prostřednictvím společnosti PETROLINE spol. s r. o. ze zahraničí dovoz minerálních olejů uvedených pod kódem nomenklatury 2710 19 99 v celkovém počtu 2 430 218,41 litrů, a následně bez dalších úprav a zdanění tyto neoprávněně distribuovali tuzemským odběratelům, a předstírali, že se jedná o řádně zdaněnou motorovou naftu, a to opět prostřednictvím společnosti PETROLINE spol. s r. o., a dále také prostřednictvím společnosti Hatlok s. r. o., za kterou vystupoval dříve spoluobžalovaný [jméno] [příjmení], který byl pro tuto trestnou činnost pravomocně uznán vinným rozsudkem nalézacího soudu ze dne 27.11.2019, č.j. 57 T 1/2016-263, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 30.11.2020, sp. zn. 3 To 19/2020, a společnosti REOIL s. r. o., kterou zastupoval dříve spoluobžalovaný [jméno] [příjmení], přičemž tyto minerální oleje právě obžalovaný společně s dříve spoluobžalovaným [jméno] [příjmení], jehož trestní věc byla rovněž vyloučena k samostatnému rozhodnutí pro avizované prohlášení viny, v areálu skladu ve [obec] přečerpávali do dvou pro to určených nádrží a následně bez dalších úprav z těchto nádrží opět přečerpávali do nákladních vozidel s cisternami, ale již jako údajnou motorovou naftu, a zároveň byly vystaveny příslušné nákladní listy jménem společností Petroline, s. r. o., Hatlok, s. r. o. a Reoil, s. r. o., tuzemským odběratelům jako na již řádně zdaněnou motorovou naftu, kdy vyhotovení faktur za takto prodanou a údajně řádně zdaněnou motorovou naftu za společnosti Hatlok, s. r. o., a Reoil, s. r. o., zajišťoval dříve spoluobžalovaný [jméno] [příjmení], který byl pro tuto trestnou činnost pravomocně uznán vinným rozsudkem nalézacího soudu ze dne 27.11.2019, č.j. 57 T 1/2016-263, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 30.11.2020, sp. zn. 3 To 19/2020, ve spolupráci s dříve spoluobžalovanými [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], přičemž následný prodej a vývoz dodaného minerálního oleje zároveň dokladoval dříve spoluobžalovaný [jméno] [příjmení] fiktivními fakturami na údajného fiktivního odběratele a fakturované částky jménem tohoto fiktivního odběratele vkládali na peněžní účty společnosti Petroline, s. r. o., dříve spoluobžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. [příjmení] obžalovaného a zároveň i dříve spoluobžalovaného [jméno] [příjmení] byla ryze manuální a spočívala ve faktickém přečerpání dovezených minerálních olejů z cisteren nákladních automobilů do dvou pro to určených nádrží a posléze opětovné přečerpání těžé suroviny do cisteren nákladních vozidel odběratelů, ale již coby motorové nafty a nikoli minerálních olejů, a k tomu zároveň předání příslušných nákladních listů. Obžalovanému pak nalézací soud ve výroku napadeného rozsudku klade za vinu jednání v celkem osmnácti případech (útocích), ohraničených daty 21.11.2008 a 2.6.2009, kdy obžalovaný se popsané činnosti účastnil buď v celém rozsahu, anebo pouze dílčí části. Rozsah zkrácené daně z přidané hodnoty

v součtu se spotřební daní byl v těchto případech vyčíslen na částku 10 430 220 Kč, z toho na DPH připadá 6 915 455 Kč a na SD 3 514 765 Kč. V případě dalších padesáti případů (útoků), na nichž byla obžalobou připisována účast obžalovaného, tato nebyla nalézacím soudem shledána a jsou tedy obsaženy ve zprošťujícím výroku napadeného rozsudku. Tato zjištění, tedy popsany mechanismus celé této trestné činnosti, a role jednotlivých osob, jsou ve své podstatě nesporná. Rozsah zkrácené daně pak zcela koresponduje s listinnými důkazy, provedenými před nalézacím soudem, tedy především listinami, dokumentujícími jednotlivé transakce. Nutno dodat, že obhajoba obžalovaného nerozporuje, že daňový delikt byl spáchán právě tak, jak je popsán ve výroku napadeného rozsudku, a nebrojí ani proti popsané roli obžalovaného, který ostatně ve všech svých výpovědích doznal, že se tohoto jednání skutečně dopouštěl, tedy popsanou manuální činnost prováděl. Obhajoba ale po celou dobu trestního řízení namítá, a je to je i základ odvolacích námitek obžalovaného, že tohoto jednání se obžalovaný nedopouštěl s vědomím účasti na páčání daňové trestné činnosti, ale pouze plnil pokyny nadřízených osob.

10. Jsou to tedy především námitky stran naplnění subjektivní stránky projednávaného trestného činu, které rezonují napříč odvoláním obžalovaného. V této souvislosti je nutné zdůraznit, že role obžalovaného rozhodně nebyla nikterak minoritní či zanedbatelná, ale právě naopak. Obžalovaný zcela jistě nebyl tou osobou, která celý daňový podvod vymyslela či organizovala, zcela jistě tedy nebyl hlavním pachatelem. Bez osob v postavení, v jakém byl obžalovaný, a také dříve spoluobžalovaný [jméno] [příjmení], by ale tato trestná činnost nebyla realizovatelná. Podstatou tohoto daňového deliktu byla, jak již bylo zdůrazněno, záměrná záměna jedné komodity za druhou, oleje za motorovou naftu, a z toho plynoucí daňový únik. A tato záměna mohla být realizována výhradně do věci zasvěcenými pracovníky, u kterých logicky nebylo žádoucí, aby se nad takovou záměnou, jakkoliv pozastavovali. Obžalovaný se této trestné činnosti neúčastnil nijak epizodně, nenachomýtl se k této činnosti jen pouhou náhodou, ale naopak, byl do ní zapojen minimálně po dobu deseti měsíců. V manuální činnosti, kterou prováděl, nebyl žádným začátečníkem. V předmětném areálu tuto manuální činnost, tedy přečerpávání daných komodit z cisteren do nádrží a naopak, prováděl již v dřívější době. Byl si samozřejmě velice dobře vědom, jakou komoditu kam přečerpává a že pokud do předmětných dvou nádrží v areálu přečerpá výhradně olej, nestane se z něho jen prostým přečerpáním motorová nafta. Při svých profesních zkušenostech, ale také celkovém přirozeném rozhledu, nebyl hluchý a slepý, což mimo jiné podtrhují i před nalézacím soudem provedené odposlechy. Obžalovaný se sice mohl nechávat uchlácholit pocitem, že plní toliko pokyny jiných osob, nadřízených, ale pokud setrval v této činnosti po takovou nikoli epizodní dobu, pak jedine s plným vědomím, že se podílí na podvodné trestné činnosti. Jistě, nemusel znát, a asi ani neznal, do detailu přesný rozsah této trestné činnosti, ale pokud jeho rukama prošly statisíce litru oleje, vydávaných posléze jako motorová nafta, pak povědomí o tom, že se jedná o podvodnou trestnou činnost, navíc nebyvalého rozměru, minimálně v hrubých obrysech měl. Nehledě na to, že páčání této trestné činnosti spadá do období, kdy ve společnosti téma podvodu s pohonnými hmotami pro značnou rozšířenost rezonovalo. Nemůže obstát ani námitka obžalovaného, že z této trestné činnosti neměl žádný majetkový prospěch, když prospěch ani není znakem dané skutkové podstaty. V této souvislosti nemůže zároveň obstát ani obhajoba obžalovaného, vtělená do odvolacích námitek, podle které obžalovaný nebyl ve všech případech účasten jak přečerpání oleje do nádrží, tak i jejich následného výdeje coby motorové nafty, když obžalovaný sám vypověděl, že do příslušných dvou nádrží se nic jiného po dobu jeho působení v areálu nepřecherávalo než právě oleje. Podle ustálené soudní praxe u osoby jednající v takovém postavení, v jakém se nacházel obžalovaný, nutno shledat zavinění alespoň ve formě nepřímého úmyslu

ve

smyslu

§ 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Možno připomenout i usnesení NS ČR ze dne 29.6.2016, sp. zn. 3 Tdo 714/2016, na které ostatně upozornil i státní zástupce během veřejného zasedání a které se zabývá trestní odpovědností osob v identickém postavení, jako obžalovaný (rovněž realizovaly na základě pokynu jiných osob záměnu jedné komodity za druhou v souvislosti s daňovým únikem), kdy v případě úmyslu eventuálního je subjektivní stránka uvedeného trestného

činu dána i v tom případě, kdy pachatel následek svého jednání pokládá za možný, a pro případ, že nastane, je s ním srozuměn. Postačí přitom, když skutečnosti spadající pod zákonné znaky skutkové podstaty uvedené ve zvláštní části trestního zákona jsou zahrnuty v představě pachatele alespoň v obecných rysech.

11. Nálezací soud tedy hodnotil jednotlivé provedené důkazy samostatně, ale i v jejich souhrnu, při uvážení všech okolností případu, tak jak mu to ukládá ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, přičemž s vědomím všech provedených důkazů nepřichází v úvahu jiný závěr, než jaký nálezací soud ve vztahu k vině obžalovaného učinil, tedy závěr o vině v rozsahu, který z rozsudku nálezacího soudu vyplývá. Závěry, které nálezací soud učinil v odvoláním napadeném rozsudku, jsou tedy nejenom logické, ale i jediné v úvahu přicházející, pokud byly provedené důkazy zhodnoceny jako celek, kdy nálezací soud správně vyhodnotil i pohnutky, motivaci obžalovaného, která jej ke spáchání předmětného protiprávního jednání vedla. Nálezací soud tak provedl dokazování v rozsahu potřebném pro rozhodnutí ve věci (§ 2 odst. 5 tr. řádu) a v odůvodnění napadeného rozsudku uvedl, jak hodnotil provedené důkazy a k jakým závěrům dospěl, ve zjevné logické návaznosti mezi provedenými důkazy, jejich hodnocením, učiněnými skutkovými zjištěními relevantními pro právní posouzení i přijatými právními závěry. V souvislosti s tvrzením o nerespektování zásady in dubio pro reo Vrchní soud v Praze dodává, že právní řád neupravuje úroveň jistoty, jaká se vyžaduje pro odsouzení obviněného z trestného činu. Hodnocení důkazů z hlediska jejich pravdivosti a důkazní hodnoty, stejně jako úroveň jistoty, jaká se vyžaduje pro odsouzení, je zásadně věcí obecných soudů. Pravidlo in dubio pro reo je na místě použít jen tehdy, jsou-li pochybnosti o vině důvodné, tj. rozumné a v podstatných skutečnostech, takže v konfrontaci s nimi by výrok o spáchání trestného činu nemohl obstát. Pochybnosti tedy musí být z hlediska rozhodnutí o vině závažné a již neodstranitelné provedením dalších důkazů či vyhodnocením stávajících důkazů, tak tomu ale v projednávané trestní věci není.

12. Nálezací soud při jednoznačnosti skutkových zjištění tedy nepochybil ani v otázce právní kvalifikace, s níž se Vrchní soud v Praze rovněž ztotožňuje, pokud byl obžalovaný napadeným rozsudkem uznán vinným zvláště závažným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a), 3 tr. zákoníku, přičemž i v tomto případě lze odkázat na písemné odůvodnění napadeného rozsudku, aniž by bylo nutné cokoli dodávat. Nutno ale upozornit na čistě formální pochybení, které ale nemá žádný vliv na postavení obžalovaného, ani na výrok o trestu, ale spočívá ve znění trestního zákoníku, jaký byl nálezacím soudem aplikován. O tom, že užití trestního zákoníku oproti trestnímu zákonu, účinnému v době páchání projednávané trestné činnosti, je pro obžalovaného příznivější, není pochyb. Formálně správně měl být s ohledem na v mezidobí provedené legislativní změny trestního zákoníku, tedy zejména § 138 tr. zákoníku, ale aplikován trestní zákoník v aktuálním znění. Za této situace Vrchní soud v Praze právní kvalifikaci neměnil, resp. neupřesnil a toliko na toto pochybení upozorňuje v odůvodnění svého rozhodnutí.

13. Vrchní soud v Praze samozřejmě podrobil přezkumu i výroky o trestech. Je nutno konstatovat, že nálezací soud při ukládání trestu obžalovanému postupoval zmatečně. S argumentací nálezacího soudu a jím vyměřeným podmíněně odloženým trestem odnětí svobody by se Vrchní soud v Praze v zásadě ztotožnil, ale nikoliv v té paragrafové podobě, jak učinil nálezací soud. Uložený trest je skutečně nutno vnímat jako více než přiměřený, či dokonce benevolentní, když při vědomí výše rozsahu krácené daně se jedná o trest uložený hluboko pod dolní hranici zákonné trestní sazby. Ve výměře trestu se ale odráží bezprecedentní dosavadní délka trestního řízení obžalovaným neovlivněná, a tedy značný odstup od doby, kdy trestná činnost byla páchána. Za situace dřívějšího skončení trestního řízení by bylo na místě uložení výrazně přísnějšího trestu, a to zcela jistě trestu nepodmíněného. Pokud jde o samotnou dobu trestního řízení, pak se bezpochyby jedná o věc, která měla šanci být skončena v přiměřené době, když samotné přípravné řízení proběhlo vcelku rychle. K zahájení úkonů trestního řízení došlo prakticky ještě během doby páchání trestné činnosti, dne 8.9.2008, a k zahájení trestního stíhání obžalovaného

a dalších dříve spoluobžalovaných bezprostředně po jejím ukončení, tedy 3.6.2009, přičemž podání obžaloby k nalézacímu soudu následovalo s odstupem dvou let, konkrétně 8.6.2011. Je pak zcela nepochopitelné, že nalézací soud se věcí začal zabývat až v červnu 2012, kdy se pokusil věc vrátit státnímu zástupci k došetření, a poté, kdy s tímto postupem neuspěl, ve věci pouze vršil průtahy, aby ke skutečnému zahájení hlavního líčení došlo až v říjnu 2016. K vyhlášení meritorního rozhodnutí se nalézací soud poté dopracoval až v prosinci 2022, tedy neuvěřitelných více než 11 let od podání obžaloby. Tehdy v případě obžalovaného svým usnesením ze dne 21.12.2022, č.j. 54 T 6/2011-9206, trestní stíhání zastavil, ale toto rozhodnutí pro nerespektování závazného právního názoru Vrchním soudem v Praze již v minulosti vysloveného nemohlo obstát a bylo následně usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 26.9.2023, sp. zn. 3 To 22/2023, zrušeno. Přitom se nejedná o věc nikterak skutkově ani právně komplikovanou, z hlediska specifik daňových trestních věcí ani nijak rozsáhlou, ani s nikterak vysokým počtem obžalovaných. Vrchní soud v Praze při studiu spisového materiálu nenalezl nic, co by mohlo takovou délku řízení před soudem prvního stupně ospravedlnit. Naopak se ale shledal s masivním bezdůvodným odročováním nařízených či již přechozených hlavních líčení. K vyhlášení napadeného rozsudku po zrušujícím rozhodnutí Vrchního soudu v Praze v případě obžalovaného pak došlo 7.2.2024. Je nutno tedy přisvědčit obžalovanému, že byl výrazně poškozen na právu na spravedlivý proces, a to pro neúměrnou délku trestního řízení. Tuto skutečnost sice nalézací soud v odůvodnění napadeného rozsudku nijak neakcentoval, nicméně přihlédl k ní při úvahách o druhu a výměře trestů a v zásadě uložil jako kompenzaci délky trestního řízení nejmírnější možný podmíněně odložený trest odnětí svobody, uložený hluboko pod dolní hranici zákonné trestní sazby. Naneštěstí ale aplikoval zcela zmatečně nesprávná zákonná ustanovení. Tuto zmatečnost mohl Vrchní soud v Praze z podnětu odvolání obžalovaného napravit. Proto Vrchní soud v Praze podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. řádu napadený rozsudek zrušil ohledně obžalovaného pouze ve výroku o uložení trestu odnětí svobody a podle § 259 odst. 3 tr. řádu při nezměněném výroku o vině zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku, znovu rozhodl tak, že obžalovanému uložil podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku trest odnětí svobody ve výměře 12 měsíců s tím, že podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku výkon tohoto trestu podmíněně odložil a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku stanovil zkušební dobu v trvání 18 měsíců, přičemž v ostatních výrocích ponechal napadený rozsudek beze změn.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není žádný další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni, rozhoduje o něm Nejvyšší soud ČR. Nejvyšší státní zástupce může podat dovolání pro nesprávnost kteréhokoli výroku ve prospěch i neprospěch obžalovaných, obžalovaní jen pro nesprávnost výroku, který se jich bezprostředně dotýká, a to pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť by bylo takto označeno. Nezbytný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. řádu. Dovolání je možno podat jen z důvodů uvedených v ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) tr. řádu, přičemž důvody dovolání je možno měnit jen po dobu běhu dovolací lhůty.

Praha 2. září 2024

Mgr. Stanislav Králík
předseda senátu